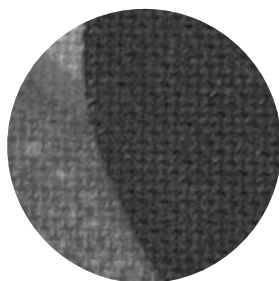

PAPP SÁNDOR

Világoskamra

Mert bízva fókuszál. Oda.
Ahol fénytöréseid ismerős ingerei
égetik a retinát. Lelked fölszakadó sóhajai
simogatják a dobhártyát. Súrlódási együtthatóidból
születik meg az ölelés intimitása. Nyelved szenteltvize
oldozza fel a kifosztott receptorokat. A bőrödre kicsapódó pára
tölti el a szaglópórusok sejtjeit. Az otthon illatát
hívod elő.

Sötétkamra

Mert bízva már nem fókuszál. Oda már nem.
Ahol fénytöréseid ismerős ingerei már nem
égetik a retinát. Lelked fölszakadó sóhajai már nem
simogatják a dobhártyát. Súrlódási együtthatóidból már nem
születik meg az ölelés intimitása. Nyelved szenteltvize már nem
oldozza fel a kifosztott receptorokat. A bőrdre kicsapódó pára
már nem
tölti el a szaglóhám sejtjeit. Az otthon illatát már nem
hívod elő.